



Objavljivana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: IVAN GERM, 621 Center St. Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn., Box 424.
Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1223 So. 15th. St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely, Minn., Box 105.
Zaupnik: FRANK MEDOŠI, So. Chicago Ill., 9483 Elwing Ave.

VRHOVNI ZORAVNIK:

LI MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 960 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOIS KOSTELIC, Salida, Colo., Box 583.
MIHAEL KLOBUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERZINSK, Burdine, Pa., Box 128.
FRANK GOUZE, Chisholm, Minn., Box 715.
MARTIN KOCHETVAR, Pueblo, Colo., 1215 Eller Ave.

Jednotno glasilo je "GLAS NARODA", New York City, New York.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Grožnje zločinstvo se je zgodilo dne 3. t. m. popoldne v Mladih vinjih, obmejni vasi Šmarješke fare, občine Bela cerkev. V hiši pri Lindiču so našli umorjeno alkoholu udano vdovo Marijo Lindič iz Sel pri Beli cerkvi, vso razbito in osušano. Osušljen zločinstvo je njen lastni sin Ignacij Lindič, ki je že dolgo živel z njo v prepriču radi nekega denarja in je takrat v isti hiši popival. Nesrečno mater so odpeljali v mrtvjašnico, kjer čaka sodniškega ogleda, zdajjanega sina pa orodniki k sošidju v Novo mesto. Lindič je star kakih 35 let. Z materjo se ni razumel in je bil zaradi tega, ker jo je bil nekoč natepel, tudi že preganjana in kaznovana. Ko so pa na gori 3. t. m. v Lindičevem vinoigradu prekopavali zemljo za nasaditev novih trt in potem tudí pecej pili, je prišlo do prepriča med Ignacijem Lindičem in njegovo materjo. Kolikor je znano, je vrgel Lindič svojo mater v neki plot s tako močjo, da je žena kmalu nato vsled izkravljivanja umrla. Ubijalec Lindič je jake surov človek. V Sveci so mu odrezali desno roko pod komolemem ter mu potem napravili usnjato, ki je na koncu kovana, da je mogel z isto delati; na roki ima žezlene prste, ki so podobni vratnim parkljem.

Medved se je bal. Anton Pavlovec, posestnik v Koritnicih, je bil svoječasno lovec pri gračini Schneeberg na Notranjskem. Umetno je, da so mu bile lovskie razmere v gračinskem lovišču dobro znane. Ni čuda, če se mu je zopet enkrat zlobilo, poizkusiti s svojo lovske srečo. Lovski čuvaj Makso Setina je čul neko jutro na meji, ko je opravljal svojo službo, mokretati srnjaki in kmalu strel z puško. Čuvaj je bil samomorilec. V soboto 4. t. m. ob 10. uri zvečer je skočil 12letni J. Kayčič v Mariboru v Nagyjevi ulici iz tretjega nadstropja na dvorišče. Zlomil si je roko, nogo in hrbičko. Ima tudi težke notranje poškodbe. Rešilni voz ga je prepeljal v bolnišnico. Fant je baje že dalj časa pretih starši s samomorom, posebno tedaj, če je pričakoval kazen.

Poneverjenje. Nemški listi, pa tudi "Stajere", vedno poročajo o neki poneverbi občinskega denarja pri Sv. Urbanu pri Ptaju. Zupan Vršič je baje odstavljen od županstva.

Nesreča. Iz Brežje poročajo: Due 1. t. m. zjutraj so dobili utopljenega v sosednem vodnjaku posestnika in železniškega čuvaja v poketu Ivana Ažmana. Kako se je dogodila nesreča, se ne ve. Pojedini je bil brat brežiškega nadštevca.

Kako so v celovški novi klavnicici vola pobijali. "Mir" poroča: Celovec je bil modernejšo, celo v marsičem premodernu klavnicu, ki je vredna, da si jo človek ogleda. Urejena je tako moderno, da ne manjka mnogo, da bi pri enih durilih porinili notra živega vola, pri drugih pa bi že pozdravljala lačnega gosta duheteča pečenča od istega vola. Toda izkušnja uči, da vse dobro, kar je moderno. To si izkusili tudi celovški veljaki in mesarji dne 14. oktobra, ko so si sledili gledat, kako bodo pobili v klavnicici prvega vola na najmodernejši način. Čast in sreča, da bo prvi pobit v mestni celovški klavnicici, je doletela velikanskoga vola mesarja Erschena. Vol si je bil pa tudi v svesti te časti in je gladil vola na morilnem stopal na morilce, kakor da bi šel na pašo. Malo nemuno je gledal celovški očete, ki so ga obkolili, nervozno čakajoč, kdaj se zvrne, zadet od najmodernejšega morilnega orožja za živo vino. Izvedene je nastavil volu na tilnik strelno orodje, ki naj bi vsled strela zapčilo ost volu v tilnik in bi se vol moral zgruditi. Poči prvi strel, vol pa stresne samo malo glavo, kakor da bi ga pičela muha. Poči drugi strel, vol pa zunadenje gleda visoko in debelo gospo, kakšne burke da uganjajo; poči tretji strel, vol pa miti z glavo ne, stresa več, privadil se je nadležni muhi. Ta volova trdovratnost je mesarja tako razdra-

Betonka streha se je porušila. Iz St. Pavla pri Preboldu pišejo:

— Poči prvi strel, vol pa stresne samo malo glavo, kakor da bi ga pičela muha. Poči drugi strel, vol pa zunadenje gleda visoko in debelo gospo, kakšne burke da uganjajo; poči tretji strel, vol pa miti z glavo ne, stresa več, privadil se je nadležni muhi. Ta volova trdovratnost je mesarja tako razdra-

Tatina v vlaku. Ko se je pred nedavnim ponocenje peljal krojač Karol Priplata iz Maribora proti Ljubljani in v kupeju zaspal, mu je med tem časom iz žepa izginala denarnica, v kateri je imel 50 krón, več vizit, razna pisana in listov.

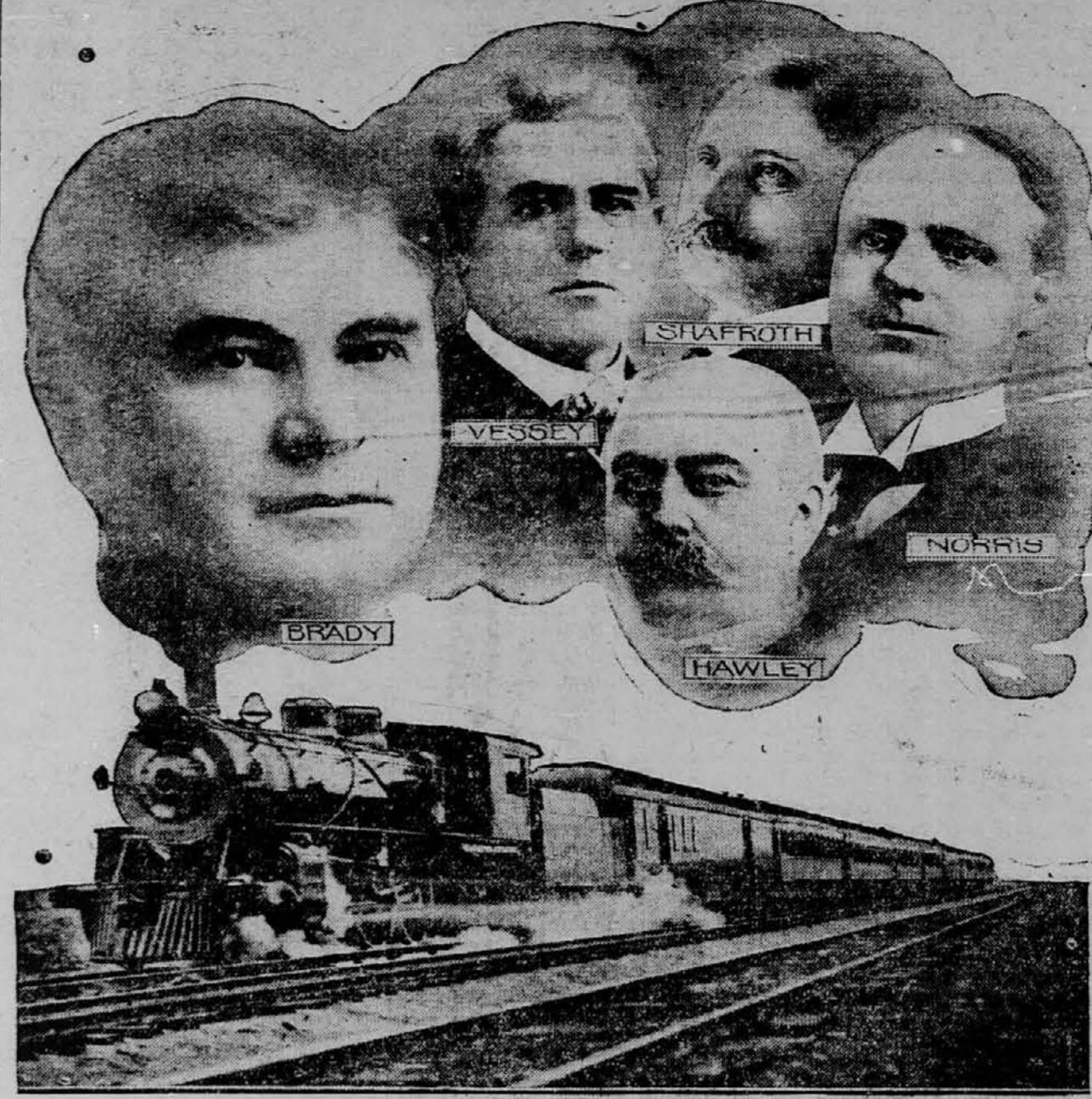
Na kriva pota je zašel. Anton Druženik, rojen v Mariboru, prišel v Postojno, kontorist v Ljubljani. Je šele 26 let star, a ima že dve predkazni zaradi tatvine. Potovel je za ljubljansko tvrdko Dragotin Hribar in lahko bi dostojno živel z svojim zaslужkom, da ga ni lahkomisljenost

KOROŠKO.

Vojaski begun. V okolici Šent Ruperta so prijeli orožniki ubegle novince pri topničarskem polku št. 9 v Celovcu Karelom Hergartom. Hergart trdi, da je pobegnil zaradi neznosno surovega postopanja z novincami.

Tat v izložbi. Te dni so vložili neznan tatovi v izložbo trgovine Karoline Pohl v Beljaku. Tatovi so odprli lesena vrata s ponarejnim ključem, veliko debelo šipo-

GUVERNERJI ZAPADNIH DRŽAV NA POTOVANJU.



Enajst guvernerjev iz zapadnih držav bode napravilo izlet v iztočne države. Organizator izleta je bivši guverner države Idaho James Brady. Izleta se udeleže A. O. Eberhart iz Minnesote, John Shafroth iz Colorada, Joseph M. Carrey iz Wyominga, R. S. Vessey iz South Dakote, John Burke iz North Dakota, James Howley iz Idaho, Edwin L. Norris iz Montane, Oswald West iz Oregon, Toster Oddie iz Nevada, M. E. Hay iz Washingtona in H. W. Johnson iz Kalifornije.

so pa izrezali. Pokradli so iz izložbe vse, kar je bilo izloženo, kar so skatljice, pisalno priravoro, svetilnike in podobno blago. Škoda znaša nad 200 K.

Iz Kozjega. V Velikem Kamnu so dne 3. t. m. štiri fante zapeli o polnoci neki kmečki lepotici podoknico. Toda ta ni vedela, primereno eniti te časti, kajti odprla je okno in začela vnete častilec prav grdo zmerjati. To je pa fante ujetilo, in eden je vrgel v okno debelo poleno, drugi pa so metalni kamenje. Ranjen ni bil nikdo, pač pa je precej škoda. Konec te podoknice bo pred sodiščem.

Št. Pavla pri Preboldu. Porodčno: Posestnik Janez Žgank se je sprl z zidarjem Alojzijem Stanzerjem zaradi plačila. Ker mu J. Žgank ni hotel toliko placiati, kolikor je Stanzer zahteval, je Stanzer Žganka opraskal po obrazu in mu na eni strani stregal brke.

Ponarejeni bankovci. V Pulju so zaplenili preeej ponarejenih bankovev. Bankoveci so izvrstno ponarejeni in prav malenkostne so razlike, ki jih ločijo od pravih bankovev. Nekoliko se loči tudi papir, ki je malo bolj lomljiv in preveč mastno gladek. Bankoveci imajo vsi letnico 1907. Policija sumi, da je bankovec prinesel v Pulj, kakor razpečevalce ponarejevalec avstrijskega denarja iz A-

merije.

Goljufni Šofer. Ivan Mezgec, doma iz Maribora, je bil uslužbeni šofer pri znani gledališki igralki Heleni Odili, ki biva sedaj v neki vasi pri Šent Juriju. Pred kratkim je bil igralkin zastopnik, odvetnik dr. Frischauft, pismo, na katerem je denar odposilil, toda posreže se mu je začel zdeti ta nalog igralki sumljiv. Informiral se je brat, ki je prišel z goljufijo na dan. Šofer je prišel na glavni pošti, ravno ko je dvignil denar.

SLOVENCI IN SLOVENKE NA BOČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI SLOVENSKI DNEVNIK!

Podružnice

- Spljet, Celovac, Trst,
- Sarajevo in Gorica,
- Deltiška glavnica
- K. 5,000,000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani Stritarjeve ulice 2

sprejema vloge na knjižice in na tečki račun ter je obrestuje po čistih 4¹⁰/₂ o

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev po dnevnom kurzu.

Naš dopisnik za Zjedinjene države je tvrdka

FRANK SAKSER, 82 Cortlandt St., New York.

Kje sta moja dva prijatelja JAKOB in FRAN PETELIN? Bi vala sta tekje v Montani, a sedaj ne vem za njun naslov. Zato prosim cenejne rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi javi, za kar bodo zelo hvaležen. — Anthony Petelin, Box 57, Redman Mills, Pa. (17-20-11)

NAZNANOLO.

Društvo "Miloljub" štev. 27 S. D. P. Z. v Kemerer, Wyo., je sklenilo na svoji mesečni seji dne 5. t. m., da se bodo novi člani vprijemali do 31. januarja 1912 s samo \$2.25 pristopnine in primanjkljaj se plača iz društvene blagajne. To se je sklenilo pa tako, da se nudi vsakemu lepa prička v društvu pristopiti in da se tem število članov pomnoži.

Torej, rojaki, sedaj se pač nijo more izgovarjati, da radi praviso pristopnine ne more k društvu pristopiti. Prepričani ste tudi, kako koristno je podporno društvo za vas delavce, potem naj društvo že pripada k tej ali oni Jednoti ali po Zvezzi. Josip Motoh, tajnik. (17-20-11)

SLUŽBO DOBI

Slovenka, ki je zmožna delati v kuhinji in saloomu. Plača od \$15 do \$20 na mesec. Pišite na: Sem & Skrinar, P. O. Box 22, Scofield, Utah. (17-20-11)

POZOR, SLOVENCI,

kateri želite kedaj svoje domovanje!

Naznanjam, da sem kupil 800 akrov zemlje od ljudi, kateri jo ne razdele, in jaz jo prodam na 40 in več akrov skupaj pod najljazimi plačilnimi pogoji.

Zemlja je ravnila, deloma poskano, a na kraju gozd, da plača vse skupaj. Okrog lepo polje na enaki zemlji. Kedorkoli je videl lepše v Ameriki, koruzo, filz, pavlo itd., dobi 80 akrov zemlje.

Ker jaz nisem špekulant, temveč trgovec, sem zadovoljen z najmanjim dobičkom, ter dam zemljo po \$18.50 akra, torej ceneje, kakor vsak drugi lastnik v tem kraju. Zemlja se drži velike slovenske naselbine Neelyville, Mo., 2½-3½ milje od postaje ali mesta. Od tega kosa ne kupi nobeden špekulant niti akra, isto nobeden drugi narod, ker le Slovenec je na prodaj. Slovenec imajo zraven 3500 akrov in je že mnogo naseljenih. Ven svet leži ob glavnih deželnih cestah. Vsakdo si ga lahko izbere, kjer hoče. Prodaja ga nigrrom takoj lahko po \$20 akra, toda tega ne storim, ker je izključno le Slovencem na prodaj. Ker bode v teku enega meseca vse prodano, opozorim vsekoga, katerega veseli ta kraj, da ne zamudi priti si ogledati najboljšo priliko bodočnosti.

Vsekdo, kateri ne dobi, kakor oglašeno, dobi vožnje stroške povrnjenje. Posebni vlaki po značni ceni vozijo iz severa in vzhoda vsaki prvi in tretji tork v mesecu.

FRANK STEFANICH, R. R. 7 box 124, Fresno, Cal.

Frank Gram, Naylor, Ma. (d) Naylor, Ma.

SLOVENSKI BRIVEC

s priporoča rojakom. Izvrstna postrežba, fino de-lo, cene nizke.

KAROL ŠLAJPAH, 1626 — 2nd AVE., NEW YORK.

med 84. in 85. ulico.

FRANK PETKOVSEK, javni notar — Notary Public, 718-720 Market St., WAUKESHA, I.L.

PRODAJA fina vina, najbolje čganje te izvrstne smotke — patentovana zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomorskih črt.

POŠILJA denar v star kraj zanesljivega poštenega.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York.

Podružnice

- Spljet, Celovac, Trst,

- Sarajevo in Gorica,

- Rezervni fond K. 500.000.



Vstavljen je 16. avgusta 1908.
Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No. 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: JAKOB KOCJA N., Box 508, Conemaugh, Pa.
Glavni tajnik: VILJEM SITTER, Loc. Box 57, Conemaugh, Pa.
Pomožni tajnik: ALOJZIJE BAV DEK, Box 1, Duñlo, Pa.
Glavni blagajnik: IVAN PAJK, L. Box 228, Conemaugh, Pa.
Pomožni blagajnik: IVAN BREZOVEC, Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

FRANK BARTOLI, I. nadzornik, 913 Wooster Ave., Barberston, Ohio.
ANDREW VIDRIH, II. nadzornik, P. O. Box 523 Conemaugh, Pa.
ANDREW BOMBAC, III. nadzornik, 1669 E. 33rd St., Lorain, Ohio.

POROTNIK:

JOSIP SVOBODA, I. porotnik, R. F. D. No. 1, Box 122, Conemaugh, Pa.
ANTON PINTAR, II. porotnik, H. Box 215, Claridge, Pa.
MIHAEL KRIVEC, III. porotnik, Box 324, Primero, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Grove St., Conemaugh, Pa.

Cenjena družina, oziroma njih uradniki, so ujedno prešen, pošiljati denar na blagajnik in nikogar drugega, vse dospije pa na glavnega tajnika.
V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjeriboli v poročilih glavnega tajnika kaže pomanjkljivosti, naj to nemudoma nasejanje na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

OLD SUREHAND.

Potni roman. Spisal Karol May. — Poslovenil za "Gl. Naroda"
B. P. Lakner.

TRETJA KNJIGA.

(Dalje.)

"Prosil sem vas, da mi povrnete izgubljeno vero."

"In jaz sem vam odgovoril, da sem preslab za to; prave pomoči morate iskati pri bogu."

"Rekli ste pa še več; danes ne vem več, kaj."

"Moje besede so se glasile nekako tako: priznanje vam pride kar naenkrat, kakor se je naenkrat in nepričakovano prikazala modrim v jutrovi deželi zvezda, ki jih je pripeljala v Betlehem."

"Da, to ste rekli, Mr. Shatterhand. In zvezdo ste mi celo obljubili!"

"Res se spominjam, da sem rekel: vaš Betlehem ni več daleč in o tem sem še danes prepričan!"

"Žal, da ga se nisem naše!

"Našli ga boste. Slutim tako. Mogoče vam je danes bližje, kakor mislite."

Pozorno me je pogledal v obraz in vprašal:

"Ali imate kak vrok do take domnevne?"

"Staviti vam moram protivprvašanje: ali more človek kaj domnevati, ne da bi imel kak vrok?"

"Tega ne vem."

"Potem naj ostane pri tem. Ali molite vsak dan?"

"Da bi molil? — Že dolgo časa ne več."

"Potem začnite zopet! Molite vernega človeka zamore veliko, ako je resna. In Kristus je dejal: 'kdo prosi dobi, kdo iše najde; kdo trka, se mu odpre.' Verjemite mi, da pomenja iskrena molitev roča, ki prinesi pomoč in uslušanje iz neba! O tem sem se že sam večkrat prepričal."

"Torej molite vsak dan?"

"Vsak dan? Ali mislite, da je zasluga človeka, če molit vsak dan ali vsako uro? Povem vam, da mora biti vse človeško življenje ena sama molitev k nebu! Vsaka misel vsaka beseda, vsako delo, vsaka žrtva, sploh vse, kar storite, mora biti molitev! Zato vam pravim, Mr. Surehand, molite! Toda ne smete misliti, da vam molitev takoj prinaša! Molite v mislih, z besedami in z vsemi svojimi dejanji. Ako bi vse molili, bi bili gotovo že uslušani!"

"To je veliko, zelo veliko rečeno, Mr. Shatterhand!"

"Toda neka slutnja mi pravi, da se ne motim."

Sedaj sva prekinila pogovor, ker smo morali preko vode, katera ni bila tako čista, da bi bilo mogoče videti dno. Opazili smo vtise konjskih kopit, toda razločiti ni bilo mogoče, koliko konj je bilo, štiri ali pet gotovo ne. Istotako je bilo nemogoče dognati čas, kdaj so bile narecene stopinje, ker voda ni bila deroča in torej ni imela moči, da bi jih v kratek čas vničila. Mogoče so nastali vtisi pred urami, črevi ali celo tedni. Vendar je vzbudila sled pri nas največjo pozornost.

Toda najti nismo mogli ničesar, ker smo imeli prelaz in temu sledišča ožine za seboj, in pred nami tako obsežen gozd, da bi morali iskati v njem več dni, da bi hoteli najti kako sled.

Prišli smo na vrh Pah-sawere-payewa; jedzili smo ure in ure v obseznem pragozdu. Že se je začelo temnit, in zato smo pognali konj v hitrejši tek, da pridemo še pred nočjo do jezera "zeleno vodo".

Končno smo prišli tja. Solnje se je na tej strani pogorja že poslovilo, vendar je bilo še dovolj svetlo, da j. bilo možno pregledati tako daleč, kakor se je oko. Drugostranskega obrežja namreč ni bilo videti, ker je jezero veliko. Barve vode nismo mogli sedaj razločiti, ker je bilo že pretemno. Kolikor smo mogli videti, je obdajal jezero gozd od vseh strani. Mi smo se nahajali na njegovem vzhodnem koncu, kjer smo tudi hoteli ostati.

Hamerdull sta šla nabirat suhijadi. Ko sta je nabrala toliko, da bi je bilo dovolj za vso noč, sta hotela napraviti ogenj. Apa pa jima je to zabranil z besedami:

"Sedaj še ne! Ogenj se sveti daleč v jezeru, in danes smo videli sled konj. Lahko je mogoče, da se nahajajo ob vodi ljudje, katerim ni treba vedeti, da smo mi tukaj. Čakati moramo, da se popolnoma stemni; potem se že pokaže, ako smemo ostati tukaj in napraviti ogenj."

Pustili smo konje, da so se pasli, ter polegli po tleh. Kmalu je postalno temno in sedaj se je takoj pokazalo, da je bila Winnetouova opreznost temeljena, kajti na obrežju precej daleč od nas se je zasvetil ogenj. Torej so bili tam ljudje! In čez nekaj minut smo videli na isti strani jezera, toda daleč, daleč dolgi drugača, ki pa je bilo sedva vidno le za dobro oko. Ljudje pri prvem ognju niso mogli videti drugača; od nas pa je bilo zapaziti oba.

Vsled tega smo bili za danes navezani na mrzlo meso. Sicer bi lahko šli dalje v gozd in tam napravili ogenj, toda v gozdu ni bilo krme za konje. Odškodovali smo se za neporabnost enega elementa s tem, da smo se vrgli v narocje drugemu, nameč vodi. Po kopalji je bilo treba izvedeti, kdo so ljudje, ki se nahajajo ob obeh ognjih. Da je bil Winnetou določen za to, je samoobsebi umetno, in da je sprejet moje spremstvo, sem dosegel le s zagotovilom, da me rana ne ovira drugače bi vzel seboj Old Surehanda.

Oddala sva puške našim tovaršem, ter se napravila na ponoči ne ravno prijetno pot. Najprej sva morala prodreti daleč v gozd, potem pa sva se začela plaziti naprej. Šlo je zelo počasi, ker je pretekla gozto ena ura, predno sva dospela do nekega poluotoka, na katerem je moral goret ogenj. Zavila sva torej na levo in se plazila po njem naprej. Kmalu sva zaduhala ogenj, in potem ni trajalo dolgo, pa sva ga tudi videla.

Na trebuhi ležeč sva se porivala naprej. Polotok je imel zarez, tvoreči majhen zaliv, v katerega notranji strani je gorel ogenj. Poizkusila sva priti pred ogenjem in sva ga obplazila, kar se nama je posrečilo. Tukaj je bilo mnogo bička, ki nama je nudila dobro kritje in zraven tega še mehko ležišče, ker so bila tla močvirnata.

Sedaj sva imela taborisce čisto pred očmi. In kaj sva videla? Old Wabbleja s trampi!

Njih navzočnost na tem kraju sicer ni bila ravno preveč čudra, pa sva bila vendar prisotna. Ali se je nahajal med njimi kdo, ki je poznal pot do sem? Ker smo se zadrževali dalj časa v kovačnici in Medvedji dolini, so bili ti ljudje za več dni pred nami. Počutili so se menda prav dobro; vsaj zelo živahnji so bili. Vsi so sedeli ob ognju, kateri smo poznali, samo eden je stal, naslonjen na drevo — stari Wabbije.

Roko je nosil v obvezni, izgledal je pa naravnost strašno. Njegova visoka, suha postava je postala še medlejša, in njegov obraz, že prej brez mesa, je bil tako upadel, da je bil podoben sprednjem strani mrtvaške glave. Prej vedno snažni, beli lasje, so bil istrašno umazani. Le okostje ga je še bilo; tega seveda ni bilo mogoče krije ponujkanje hranje, ampak poškoda na roki. Videti je bilo takoj, da je zelo oslabel, in da se komaj drži pokonci. Tudi njegov glas ni bil več tak, kakor prej. Votel je bil in tresič, kakor bi imel mrzlico.

Gоворil je namreč ravno sedaj; ležala sva dovolj bližu, da sva mogla vse slišati, razumeti ga je bilo pa bolj težko.

"Ali se veš, pes, kaj si mi prisegel na Holmersovi farmi?" sva ga čula vprašati.

Njegove, globoko v očehih jamicah ležeče oči so bile obrnjene na dolg, povezan zavitek. Ali je ležal tam človek? In če, kdo bi mogel to biti? Na Holmersovi farmi? Ali so bile njegove besede mogoče v zvezi z našimi takratnimi doživljaji? Ker ni dobil odgovora, je nadaljeval:

"Zapomnil sem si grožnjo dobesedno: Glas si: 'Pazi se me, pes! Kakor hitro te dobim, mi plačaš palice s živiljenjem. Prisegam ti to!' Upravo, da teh besed nispi pozabil!"

Te besede so morale biti namenjene "generalu"! Torej je bil vjet, tukaj vjet, in sicer po Old Wabbleju! Pot do sem je moral napraviti sam, ker mu rowdiji niso mogli slediti, in je padel v pest "starem kralju cowbojev". To je bilo zanimivo, zelo zanimivo, tudi za Winnetou, ki je trikrat tisto vzliknil "uf, uf, uf!"

"Nisem jih pozabil!" je odgovoril sedaj general z jeznim glasom. "Tepel si me!"

"Da, petdeset sem ti jih naložil, petdeset gorkih! Še dames ti jih privočim, ker si me izdal Winnetou in Old Shatterhand, ter jima povedal, da sem jaz tat njihovih pušk. Torej maščevati se hočeš, pes, mi vzeš živiljenje!"

"Da, da, to storim!"

"Pa ne tako hitro, kakor misliš! Najprej pridej jaz na vrsto!

Ker mi poveč takoj odkritoščeno, kaj imam pričakovati od tebe, hočem biti tudi jaz odkritoščen. Živiljenje ti vzamem, razumeš, živiljenje!"

"Ne drzni se!"

"Pshaw! Česa bi se bal?"

"Nisem sam!"

(Dalje prihodnjie.)

NAZNANILO.

Podpisani naznajan rojakom in rojakinjam v Clevelandu, O., in okolici, da sem prevzel

SALOON

na štev. 1563 E. 38th St., t. j. med Payne in Superior Ave., Cleveland, Ohio, kjer budem točil vedno sveže pivo od Forest City Brewing Co., domača vina ter najboljše žganje. Na izberu imam tudi domače in importirane smodke. Rojakom se priporočam za obilen obisk.

Z rojaskim pozdravom

Frank Kuhar,
1563 E. 38th St., N. E.,
Cleveland, Ohio.
Telephone Central 8466 W.
(17-20-11)

POZOR!

Ljubezen in maščevanje, 102 zvezka \$5.00.

Cigarska sirota 100 zv. \$5.00.
Strah na Sokolovem 100 zv. \$5.00.

Grofica beračica \$4.00.

Beračeva skrivnost \$6.00.

Tisoč in ena noč \$6.00.

To so izvanredno nizke cene;

poštnina uračunjena. Naročila z

denarjem pošljite na:

GLAS NARODA,

82 Cortlandt St., New York City.

Iščem svojega prijatelja IVANA LIPOVCA. Prosim, da se mi nemudoma javi ali naznani. — Alex Oman, Box 104, Oregon City, Ore. (17-20-11)

VAŽNO ZA VSEKEGA SLOVENCA!

Vsek potnik, kteri potuje skozi New York bodisi v stari kraj ali

pa iz starega kraja naj obiše

PRVI SLOVENSKO-HRVATSKI

HOTEL AUGUST BACH,

145 Washington St., New York
Corner Cedar St.

Na razpolago so vedno čiste

sobe in dobra domača hrana po

nizkih cenah.

POZOR ROJAKI!

Po dolgem času se mi je posredoval le-

jeti pravico Aljan-

tinikom in zaradi tega

je dosegel na sveto

ni 1. decembra od

kar ne možete

zaznati in dolgi čas

časino popolnoma

zaznati in podobno

je imel tudi tenu

osvetil. Ravnko